

5
Din Dumineca in Dumineca.

Inaugurarea localului „Societatei Scriitorilor Români” — Ce-au făcut literatii luieni — le se esteptă pica mai răvășe încă se făcut.

27499/1
BIBLIOTECA
LIBRARI
Fondare

Fieele treente a avut loc inaugurarea localului „Societatei Scriitorilor Români”. Un local al „scriitorilor”, da, un local al scriitorilor, un local mult mai mic decât localul unui Minister bucovănească și o inaugurare mult mai modestă, de cât unele oficiale reprezentate de găta cu invitații cu faurii, cu literatii în duple tricolore, cu un număr regal, cu discursuri și mai ales cu pompărie!

Fieele treente deci vreau celor care stă în urmă, hotărârea să întocmească o societate de ajutor mutual și de apărare a intereselor profesionale și a intereselor. Scriitorii români își au astăzi localul în care se pot obține cererile și în care mai ales tot putea pe viitor să întocmească se respecta.

Numele unui bibliofil bolșevic.

P. II

Scrituri

27.599/2

Com. Bănărean, D. Anghel, H. O. J. J. J.
și al altor ~~scriitori~~ către tinerii de talent,
care în ultimii ani "au contribuit la
renasterea - ce să zicem așa - literaturii
românești" speculată în mod atât de
putin "pusan de către incitările lor, ne
prezintă, creșterea, cele mai rigurose
garanții că de data asta, dacă nu
toți literații români, cel puțin cei tineri,
în vor strănge răndurile pășelii redițării
astfel mult esteptată înfrățire a celor
ce părădura în numele sclăviciilor.

"Societatea scriitorilor Români" -
opera datată exclusiv tinerilor noștri
scriitori este chemată să îndeplinească
și în țara noastră același rol pe care
societățile similare l'au îndeplinit
în țările a căror tradiție literară
stă în fața elementelor care au contribu-
it la cultura popoarelor.

Mă vei întreba însă întorcând această
vaste spate și bucurătoare marul
public și mai ales publicului secol,

P. III

Scrisorî

pentru care literatură în afară de diletoarea
le cotidianelor noastre ni s'ar răspunde cu
măbrăle sau versurile din altele de pro-
literare?

Pentru cea mai mare parte a publicului
nostru, meseria de literat este aproape
recunoscută. Până și literatură
în țara noastră pare să nu fi fost
reclamată depl. în literatura societății.

Până și literatura la noi, n'a
fost de cât un diletașism în stare
tot.

Cei pentru care a trăi, în le-
cele mai multe ori, a trăi chiar
fără să în odăvești bătrâneți,
n'au avut nevoie decât de haine,
de gâtle, de mâncare și de o umbră
cu strictul necesar pe 'or putea
cu drept cuvânt să fel de oameni
sunt literați aceștia de a căror
literatură, ei n'au avut nici odată
nevoie fără și.

Biblioteca
27.499/3

Să fie însă care o 'găselă dacă
am înțeles ca pe vînt literatură fără
reclame și ca dreptul de existență în
amonia' literatură de toate zilele?...

P. IV.

Scrisoare

Dare literatura nu este ori la o profesie
o profesie cinstită și nobilă în același
timp, dar fiind aptitudinile naturale
pe care meseriașii conștientizează să le
aibă înaintea de așa firea necesită în
meserie lor?

În străinătate, în țările în care se
cristele mai mult decât la noi, și în cele
mai joase straturi sociale, literatura nu
de mâncare la pute și nici de oameni,
fără ca statul să fie nevoit
să intervină și mai ales fără ca guvernele
să aibă ocazia de a elibera pe
socoteala ~~celor~~ celor care nu au
învățat de cât meseriașul funcționar
său.

Buzou
Luzern
27499/4

În străinătate, editura literară
constituie o profesie tot așa de nobilă
ca și aceea a literaturii.

La noi însă, la noi decât o specie
tolerată și atârnată.

Căți dintre literarii noștri care au
erut de ofoace în editori, au erit

P. V

(Scribrou)

multum în din prăvăliile acestor
alfabeti, de a căror inconstanță
depinde poarta pământului vis,
înclina cu atâta tudență în vârstă
cărora abia, abid li se ferise
să vadă lumina zilei?

27.199/5

Să recunoaștem întâi ca trăie
lin tot a literatilor. Cât timp au
trăit răzlet, suspetați de și
hărtăniți unii cu alții în natural
luciu ca munca lor să nu forta
zări încrederea și răsplăta meritată.

Să sperăm întâi că se află în
literatura noastră în acea o parte
mei bună lecit în numele de călăbă
și

Infățirea literatilor nu va fi nici
efemeră nici potrivită cu ună de căutare,
când au învățat să-i aprecieze
și să-i iubescă. Ea răspunde unei
cerințe imediate și este chemată să
implinească o mare leună socială,
grție căreia, fiind în stare noastră
bră proaspe, și combatut să vadă în
poarta în poarta cerșind existența

P. VI.

(Scrisorii române)

trăim de la seara, care de multe ori
gătuim il profesori.

Si cu toate acestea - printre ne-
-voti si' peu noistem cu măpune
sau gōnt romeni cărora tucntul
le lă dreptul la calificatiune
literati, care să pibească cu ochi
păi 'inghe bura asta idola' in jurul
cărora de aduca atătea nume
atata munca si' atata buna voință.

Cătra tucnti de vârsta in care
idealurile si' clărese si' se surpa
cu declasi fastuoza invidie si' sine,
cătra politiciari uitati aproape in totuont
de gelozia stupida a cufurtintei
in loc să se apropie sau in departat
in loc să se departeze au uneltit
si' in loc să uneltescă si' au crătat
ditin...

Spore fricitea celor tucnti inoi, ditin
celor bătrani nu mai sunt pincatori in
aspectul acestor clape de fildes pincute de
nenuni n'au mai inoportat nimeni

Muzeul
Literar
Român
27499/6

P. VII

Scris în

27.499/7

incredere în piatra hodogit.
Academiile erau atât de fidele, că
urechile au început să se astupe
în gură și ce-a urmat pe urmă,
o stimă cu totul. Societatea s'a
format, revistele literare au
început, "Cuvântul Românesc" a ieșit
și frumoz a răsunat purtat de intări
făcitori și lui până Nicolae de Horea,
Ion Creangă a fost consemnat în
Primerie cu prietatea istorică
măntărilor ilustrii și tinării de afară,
au îngropat pentru întregă neferi-
rea celor de ieri, și acum de drept
de o mai bună în născule celor
în față pe care atunci când le-au
stat în față, n'au voit sau n'au
știut cum trebuie să se înțelească.
Și încă pentru ce în organizarea localului
Societății "Scriitorilor Români" împreună
o dată mare în istoria culturală a
poporului nostru. Pentru întregă țară,

P. VIII

scribi rom

estăpi scriitori români; de ei și
de fete hotare s'au obținut multe
casă a lor proprie.

Modestia le înveștă, și în viața
le în fața păi și se transformă în
într-un felot împotrivă, și cu lecțiuni
trăcătoare ei cu primul perfecție
al celor ce există prin ei în lume.

Don de

27.499/8

